

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010585
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118010585.1

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Štefana Mirgu a Márie Lukačkovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. N. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 31.07.2018 takto

rozhodol:

obžalovaní

1/ I. N. S. I. K. M. Š., narodený dňa XX.XX.XXXX E. X. C.vciach,
trvale bytom X. C., A.. X. C. XXXX/XX,

2/ Š. T., narodený XX.XX.XXXX E. X. C.,
trvale bytom X. C.,
prechodne bytom X. C., A.. X. C. XXXX/XX,

sa uznávajú za vinných, že:

v presne nezistenom čase v mesiaci február 2017 poskytol obžalovaný Š. T. obžalovanému I. N. radu, že by mohol vykradnúť nehnuteľnosť - rodinný dom č. XXX v obci K. D. v presne nezistenej dobe od 18.00 hod. dňa 03.02.2017 do 16.00 hod. dňa 07.02.2017 patriaci W. Y. s tým, že obžalovanému I. N. povedal, aké veci sa v uvedenom predmetnom dome nachádzajú, ako aj skutočnosť, že majiteľ domu W. Y. dlhší čas nebude doma, na základe čoho a na základe týchto informácií a po informácii, kde sa uvedený rodinný dom nachádza, ako aj čo sa v dome nachádza, prišiel obžalovaný I. N. v presne nezistenej dobe od 18.00 hod. dňa 03.02.2017 do 16.00 hod. dňa 07.02.2017 vo večerných hodinách na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Octavia k uvedenému rodinnému domu, nezisteným spôsobom vnikol na riadne oplotený pozemok uvedeného rodinného domu, následne nezisteným spôsobom násilím poškodil zadné drevené vchodové dvere rodinného domu v oblasti zámku, cez ktoré vošiel dovnútra rodinného domu, kde z priestorov chodby a príľahlej miestnosti rodinného domu odcudzil akumulátorovú uťahovačku 14,4v neznámej značky s príslušenstvom, drážkovaciu frézu značky Metabo s príslušenstvom, akumulátorovú uťahovačku 14,4v značky Hilti s príslušenstvom, búracie kladivo neznámej značky, akumulátorovú uťahovačku 14,4v značky Makita s príslušenstvom, akumulátorovú uťahovačku značky Batavia model BTCH 001 s príklepom, karbobrúsku značky Skill 320, karbobrúsku značky Makita 125, 7 kotúčov kábla typové označenie 1x1,5; 1x2,5, 20 kusov vypínačov značky JUNK, 30 kusov zásuviek značky JUNK, 50 m medeného kábla, uvedené veci následne naložil do vozidla značky Octavia a neskôr vyložil doma v mieste trvalého bydliska v X. C. A.. X. C. XXXX/XX, čím spôsobili poškodenému W. Y.kovi škodu odcudzením uvedených vecí vo výške 750,- eur a poškodením drevených vchodových dverí škodu vo výške 450,- eur,

t e d a :

1/ obžalovaný I. N.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním a neoprávnene vnikol do obydlia iného,

2/ obžalovaný Š. T.

- naviedol iného na spáchanie trestného činu, ktorého sa dopustil tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním a neoprávnene vnikol do obydľia iného, najmä radou,

tým spáchali :

1/ obžalovaný I. N.

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona,

2/ obžalovaný Š. T.

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Za to im súd ukladá :

1. Obžalovanému I. N.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno g) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

2. Obžalovanému Š. T.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému T. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. sp. zn. 5T/125/2017 zo dňa 02.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.03.2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť obom obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému W. Y., L. XX.XX.XXXX E. X. C., P. J. X. C., Y. XX škodu vo výške 1.200,- eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený W. Y., L..XX.XXXX E. X. C., P. J. X. C., Y. XX odkazuje so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 11.05.2018 pod č. 1 Pv 123/2017, prejednal súd trestnú vec proti obžalovaným I. N. S. Š. T. a na hlavnom pojednávaní dňa 31.07.2018 vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaných, vypočutím

svedka poškodeného, prečítaním výpovedí svedka C. T. ako aj konfrontácie medzi obžalovaným Š. T. a svedkom C. T. ako aj oboznámením všetkých listinných dôkazov obsiahnutých v spise a pripojeného spisu.

Obžalovaní I. N. S. S. Š. T. sa, po riadne a včas doručenom predvolaní na hlavné pojednávanie, nedostavili a svoju neúčast riadne a včas neospravedlnili. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku, súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti oboch obžalovaných a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal ich výpovede z prípravného konania.

Obžalovaný N. v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, dementoval, že by bol niekedy v dome poškodeného alebo v jeho blízkosti. Pripustil, že používal motorové vozidlo Škoda Octavia čiernej farby, ktorú vlastnila jeho sestra, že poškodeného pozná a mal vedomosť aj o tom, že obžalovaný T. pre tohto poškodeného vykonával nejaké práce. Konfrontáciu s T. M. N. odmietol.

Obžalovaný Š. T. sa nepriamo ku skutku priznal, keď pri svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že on sám sa krádeže síce nezúčastnil a s touto nič nemá spoločné, ale obžalovanému I. N. dal tip na vykradnutie domu poškodeného, o ktorom vedel, že sa v ňom nachádzalo nejaké pracovné náradie a tiež vedel o tom, že poškodený nemal byť dlhší čas doma. Tiež priznal, že obžalovanému N. bol ukázať dom poškodeného, kde boli spolu na Škode Octavia čiernej farby, ktorá patrila sestre obžalovaného N.. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný N. bol v dome poškodeného s C. T. a potom pri osobnej návšteve u obžalovaného N. videl veci z domu poškodeného. Tieto veci poznal, lebo u poškodeného predtým pracoval.

Svedok poškodený W. Y., vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 31.07.2018, si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 6 000,-eur, ktorá pozostávala z hodnoty odcudzených a poškodených vecí a z náhrady za stratu na zárobku a vypovedal obdobne ako v prípravnom konaní, kedy si uplatnil nárok na náhradu škodu vo výške 5.000,-eur. Pri svojej výpovedi vyslovil domnienku, že obžalovaný T. sa musel tiež zúčastniť krádeže vecí v jeho dome, pretože on presne vedel, kde veci s náradím v dome vyložili, lebo obžalovaný T. mu s vykladaním pomáhal vtedy, keď si bol obžalovaný T. od neho zobrat' starý nábytok z domu, ktorý vypratával. Nepamätal si už presne, ktoré veci mu boli odcudzené, pripustil, že to boli tie, ktoré boli uvedené v skutkovej vete obžaloby. Vypovedal, že obžalovaný T. vedel o tom, že sa nebude dlhší čas nachádzať doma. Keď sa vrátil domov, zistil, že bol vykradnutý, že mal sekerou rozsekané zadné dvere, cez ktoré sa dostali páchatelia dovnútra; nezistil, že by bolo poškodené aj niečo iné.

Za splnenia podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku boli prečítané výpovede svedka C. T. ako aj konfrontácia medzi týmto svedkom a obžalovaným T., z ktorých súd zistil, že svedok T. usvedčil obžalovaného N. z krádeže vecí z domu poškodeného tým, že uviedol, že začiatkom roka 2017 boli spolu s N., ktorý ho oslovil, v K. D., kde pri dome poškodeného už mal obžalovaný N. nachystané igelitové vrecia, v ktorých bolo oblečenie. Tieto vrecia naložili do auta škoda Octavia, tmavej farby, vrecia zaplnili celý kufor a tieto následne vyniesli do bytu obžalovaného N.. Tiež vypovedal, že pri jednom stretnutí, na ktorom boli prítomní obžalovaní a on, sa obžalovaní bavili o tom ako vykradli dom poškodeného, z ktorého ukradli pracovné náradie. Toto náradie však on sám u obžalovaných nevidel. Svedok T. sa už pri konfrontácii s obžalovaným T. vyhýbal usvedčeniu obžalovaného T. z krádeže vecí z domu poškodeného a tvrdil, že N. mu len hovoril, že boli s T. v dome poškodeného, ale nepovedal mu kvôli čomu tam boli a tiež si už nepamätal o čom konkrétnom sa pri spoločnom stretnutí ohľadne domu poškodeného bavili. Na otázku obžalovaného T., že prečo naňho hovoril, že vykradol dom poškodeného v D., svedok uviedol, že to mu o ňom povedal obžalovaný N..

Postupom podľa § 263 odsek 1, 2 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne Š. T., ktorá ako sestra obžalovaného N. odmietla vypovedať.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy:

- Odborné vyjadrenie ohodnotilo odcudzené veci - profináradie na sumu 750,-eur,
- List vlastníctva č. XXX, kat. úz. K. D. preukazoval, že dom súp. č. XXX na parc. č. XXX/XX patrí poškodenému
- Zápisnica o ohliadke miesta činu a priložená fotodokumentácia na CD popísala a zdokumentovala miesto činu ako rodinný dom č. XXX v K. D., pričom pri ohliadke bolo zistené, že zadné vchodové dvere

boli v oblasti zámku poškodené násilím, pred dverami sa nachádzali drevené úlomky z dverí, na chodbe sa nachádzali škatule s rôznym obsahom (elektromateriál, káble, textil); uvedené bolo zachytené aj na fotografiách

- Z listín vzťahujúcim sa k vozidlu Škoda Octavia, zelenej metalízy bolo zistené, že jeho majiteľom je v súčasnosti K. P., jednou z vlastníčok bola aj Š. T.

- Správy o povesti na obžalovaných evidovali, že obžalovaný N. bol priestupkovo riešený 16x, z toho šesťkrát pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu alebo proti majetku; ostatné boli priestupky na úseku dopravy. Obžalovaný T. bol priestupkovo postihnutý trikrát, jedenkrát pre priestupok na úseku dopravy, dvakrát pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu boli uložené pokuty. V registri trestov má obžalovaný N. dva záznamy, v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný T. má v registri trestov 19 záznamov väčšinou za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Obžalovanému T. bolo dňa 19.06.2017 vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 27.04.2017 voči poškodenému W. Y.. Naposledy bol obžalovaný T. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/125/2017 dňa 02.02.2018 za zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na tri roky, s podmieneným odkladom, probačným dohľadom a skúšobnou dobou na štyri roky, a to za skutok ktorého sa dopustil voči poškodenému W. Y. dňa 27.04.2017. Odpovede na lustrácie GP SR zodpovedali záznamom v odpise registra trestov oboch obžalovaných. Proti obžalovanému Š. T. sa však ešte na OO PZ Tvrdošín vedie trestné stíhanie pod ČVS: ORP-405/TR-TT-2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa §207 odsek 1 Trestného zákona, v tejto veci bola dňa 20.07.2018 podaná obžaloba na Okresný súd Trnava, konanie sa na tomto súde vedie pod sp. zn 3T/59/2018; ku dňu konania hlavného pojednávania nebola táto vec právoplatne vybavená.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa vnútorného presvedčenia, založeného na zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania, bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak (po jeho nevyhnutnej úprave), ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a tiež bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný I. N. ako priamy páchatel týchto trestných činov a obžalovaný Š. T. ako účastník na týchto dokonaných trestných činoch. Činnosť obžalovaného T. súd vyhodnotil ako návod na spáchanie trestného činu, pretože v súvislosti so spáchaním prejednávanych trestných činov pôsobil na obžalovaného I. N. s cieľom, aby krádež vecí z domu - obydľia poškodeného spáchal, a to poskytnutím informácií (rady) o tom, že kde sa dom poškodeného nachádza, čo sa v ňom nachádza a že poškodený sa nebude v inkriminovanom čase nachádzať doma, čím sa nepriamo zúčastnil na trestných činoch a takýmto protiprávnym konaním naplnili obžalovaní všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže spáchanej vlámaním podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej ako aj objektívnej. Obžalovaní si protiprávnym spôsobom prisvojili cudzie veci tým, že sa ich zmocnili vlámaním, a to po nedovolenom prekonaní uzamknutia, keď obžalovaný N. neoprávnene vnikol do uzavretého priestoru domu poškodeného, s ktorými obžalovaný N. naložil nezisteným spôsobom a odcudzením vecí z domu poškodeného spôsobili obžalovaný N. ako páchatel' a obžalovaný T. ako návodca malú škodu.

Súd moderoval a následne upravil skutkovú vetu obžaloby v tom smere, že v danom prípade nešlo o dva skutky tak ako to bolo uvedené v obžalobe, v ktorých boli skutkové okolnosti popísané takmer rovnako len s tým rozdielom, že v prvom skutku skutkovej vety obžaloby bol ako páchatel' uvedený obžalovaný N. a v druhom skutku skutkovej vety obžaloby bol ako návodca uvedený obžalovaný Š. T.. Súd preto precizoval skutkovú vetu obžaloby tak, že obžalovaní spáchali jedným skutkom dva trestné činy za tých istých skutkových okolností, len jeden ako priamy páchatel' podľa § 19 Trestného zákona a druhý ako návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona.

Ustanovenie § 212 Trestného zákona chráni vlastnícke právo bez ohľadu na formu a druh vlastníctva a protiprávne konanie spočíva v tom, že páchatel' si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a odníme ju tak z dispozície vlastníka bez jeho súhlasu a spôsobí tak aspoň malú škodu. Právna kvalifikácia protiprávneho konania v odseku 4 citovaného ustanovenia bola daná závažnejším spôsobom konania obžalovaných (§ 138 písmeno e) Trestného zákona) a to prekonaním zabezpečovacej prekážky vlámaním (§122 odsek 4 Trestného zákona).

Ustanovenie § 194 odsek 1 Trestného zákona chráni ústavné právo, a to domovú slobodu. Zákon chráni domovú slobodu tak vlastníka, ako aj užívateľa domu alebo bytu, a to proti komukoľvek, kto neoprávnené vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnené zotrúva, pričom vniknutím sa rozumie nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa, uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody.

Obžalovaní protiprávnym konaním porušili záujmy chránené Trestným zákonom, ktorými sú vlastnícke právo k veciam iného a nedotknuteľnosť obydľia. Prisvojenie si cudzej veci a porušenie domovej slobody spočívalo v úmyselnom protiprávnom konaní obžalovaných, ktorí svojím aktívnym konaním, resp. obžalovaný Karvai nepriamo účasťou podieľali prekonali uzamknutie neoprávneným vniknutím do domu iného- obydľia poškodeného, konkrétne do chodby a príľahlej miestnosti, bez súhlasu poškodeného, vlámaním a na odňatí vecí z dispozície vlastníka z domu poškodeného majúci pozitívnu vedomosť, že obydlie, v ktorom sa odcudzené veci nachádzali, patrí do vlastníctva poškodeného a je jeho obydľím.

Obžalovaný I. N. bol zo spáchania skutku priamo usvedčený najmä výpoveďou spoluobžalovaného Š. T., D. C. T., konfrontáciou medzi obžalovaným T. a svedkom C. T. a nepriamo aj vykonanou ohliadkou miesta činu. Obžalovaný Š. T. sa ku spáchanému skutku nepriamo priznal, keď potvrdil, že obžalovanému N. úmyselne poskytol konkrétny tip (radu) na spáchanie trestných činov - vykradnutie domu poškodeného W. Y., o ktorom vedel, že sa nebude dlhší čas nachádzať v tomto dome a že tento mal doma uskladnené hodnotné veci, ktoré by sa dali speňažiť, lebo tieto veci sám pomáhal poškodenému W. Y. v dome vyložiť. Takéto konanie obžalovaného T. bolo jednoznačným ústnym návodom ku spáchaniu konkrétnych trestných činov (trestného činu krádeže a trestného činu porušovania domovej slobody) namierených voči konkrétnej osobe - proti poškodenému, pretože medzi konaním priameho páchatela - obžalovaného N., ktorý samotný dom poškodeného „vykradol“ a účastníka - obžalovaného T., ktorý ho na tieto trestné činy naviedol bola zrejma priama súvislosť, nakoľko k odcudzeniu vecí z domu poškodeného aj skutočne došlo (oboznámená ohliadka o mieste činu, výpoveď poškodeného). Svedok C. T. poprel svoju účasť na skutku, dosvedčil len, že od obžalovaných mal vedomosť o tom, že obžalovaní vykradli dom poškodeného, priznal, že obžalovanému N. pomáhal nakladať igelitové vracia s oblečením pred domom poškodeného do auta sestry obžalovaného N. a tento obžalovaný sa mu tiež priznal, že už predtým z toho domu odcudzili so spoluobžalovaným T. aj pracovné náradie; pri konfrontácii sa svedok T. snažil predošlé usvedčenie zľahčiť; uvádzal, že obžalovaný N. mu hovoril iba o tom, že boli so spoluobžalovaným T. v dome poškodeného, ale načo tam boli, k tomu sa už nevyjadroval. Aj z uvedeného tvrdenia svedka T. je možné bezpečne vyvodiť, že obaja obžalovaní sa skutočne dopustili protiprávneho konania, pretože bolo zrejme, že ak boli v dome poškodeného bez jeho súhlasu a bez jeho prítomnosti, tak tam určite neboli na návšteve, ale kvôli krádeži vecí v tomto dome pre nich hodnotných. Na otázku obžalovaného T. však svedok T.Á. nakoniec priznal, že obžalovaný N. ho informoval o tom, že obžalovaný T. „vykradol“ dom poškodeného. Okrem tohto svedectva „z druhej ruky“ o priamej účasti obžalovaného T. na spáchaných trestných činoch však neexistovali žiadne iné dôkazy, preto bolo nutné konštatovať, že sa na nich zúčastnil „len“ ako návodca.

Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaní sa zmocnili cudzích vecí z domu poškodeného, kam neoprávnené vnikli vlámaním a odňali ich z dispozície vlastníka W. Y., a spôsobili tak poškodenému W. Y. malú škodu a naplnili tým všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, preto ich súd uznal za vinných zo spáchania skutku, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný N. sa priamo a osobne podieľal na skutku a obžalovaný T. nepriamo ako návodca poskytnutím ústnej rady, pričom jeho trestná zodpovednosť bola závislá od trestnej zodpovednosti obžalovaného N.. Medzi aktívnym konaním obžalovaných a spôsobeným následkom existovala príčinná súvislosť. Motív konania obžalovaných videl súd v získaní majetkového prospechu.

Z hľadiska konania obžalovaných dospel súd k záveru, že obžalovaní sa svojím protiprávnym konaním dopustili trestného činu vyššej závažnosti a konali v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo vedeli, že spôsobujú porušenie zákonom chránených záujmov a tieto záujmy aj porušiť chceli, pričom tento ich úmysel je zrejmy z ich aktívneho konania pri spáchaní skutku (jednota vedomosti a vôle).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 5 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných ako aj možnosti ich nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému I. N. súd prihliadol na okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona pod písmenom j), že obžalovaný doteraz viedol riadny život, neprihliadal na záznamy, kde sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil okolnosť upravenú pod písmenom h), teda že spáchal viac trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody). S prihliadnutím na vyrovnaný pomer týchto okolností súd v žiadnom smere neupravoval základnú výmeru trestnej sadzby (tri až 10 rokov), podľa ktorej ukladal obžalovanému trest.

Vzhľadom na to, že obžalovaného súd odsudzoval za dva trestné činy spáchané jedným skutkom, ukladal mu trest úhrnný podľa zákonného ustanovenia z týchto dvoch trestných činov prísnejšie trestného (§ 41 odsek 1 Trestného zákona), a to bolo ustanovenie § 212 odsek 4 Trestného zákona, pretože umožňovalo súdu uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere na tri až 10 rokov, kým ustanovenie § 194 odsek 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest vo výmere až na dva roky.

Pre vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona a to tri až 10 rokov. Súd uložil obžalovanému trest na tri roky, t.j. na samej spodnej hranici základnej trestnej sadzby. Takýto trest bude, podľa názoru súdu, plniť zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považoval trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom nad správaním obžalovaného a so skúšobnou dobou na štyri roky za adekvátny, spravodlivý a primeraný k spáchanému skutku. Na prehĺbenie výchovného pôsobenia trestu súd integroval, so súčasným uložením probačného dohľadu, aj resocializačnú aktivitu, a to príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného T. prihliadol na to, že sa ku skutku priznal (písmeno l) a z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u tohto obžalovaného zistil, že tento obžalovaný spáchal viac trestných činov (písmeno h) a už bol za trestné činy odsúdený (písmeno m).

V súlade so zásadami pre ukládanie trestov súd aplikoval pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona, pretože ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za viacčinný súbeh trestných činov podľa pravidiel uvedených v § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a podľa § 42 Trestného zákona, keďže súčasné použitie týchto ustanovení s aplikáciou ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Základná trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal pri ukladaní trestu bola daná v ustanovení § 212 odsek 4 Trestného zákona v rozmedzí 3 až 10 rokov, pričom po aplikácii ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila na 13 rokov a 4 mesiace. Súd v danom prípade totiž zistil, že konanie obžalovaného, pre ktoré bol aktuálne uznaný vinným bolo v reálnom súbehu s konaním, za ktoré už bol právoplatne obžalovaný T. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/125/2017 zo dňa 02.02.2018, právoplatným dňa 08.03.2018 (§ 188 odsek 1 Trestného zákona), za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody na tri roky s podmieneným odkladom, probačným dohľadom a skúšobnou dobou na štyri roky. Pri ukladaní súhrnného trestu súd preto skorší výrok o uloženom treste zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd obžalovanému podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona následne uložil súhrnný trest odňatia slobody na päť rokov nepodmienečne, ktorý za zbiehajúcu sa trestnú činnosť ako aj kvôli trestnej minulosti obžalovaného považoval za spravodlivý, primeraný a adekvátny.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol už vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody súd rozhodol podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 1.200 eur poškodenému W. Y., pretože táto bola aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku a o tejto výške a dôvodnosti súd nemal žiadne pochybnosti; v rozsahu škody spôsobnej na odcudzených veciach ju mal súd v zmysle odborného vyjadrenia aj preukázanú. So zvyškom nároku na náhradu škody (poškodený si v konaní pred súdom uplatnil škodu vo výške 6 000,-eur z titulu hodnoty odcudzených a poškodených vecí a z náhrady za stratu na zárobku, v prípravnom konaní škodu si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5.000,-eur) poškodeného odkázal na civilný proces, pretože o rozdiel medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a priznanou výškou náhrady škody by súd musel vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.